

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 22. septembra 2021 *

„Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH – Prejšnja besedna znamka Evropske unije CHIC BARCELONA – Relativni razlog za zavrnitev – Neobstoj verjetnosti zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001“

V zadevi T-195/20,

Sociedade da Água de Monchique, SA s sedežem v Caldas de Monchique (Portugalska), ki jo zastopa M. Osório de Castro, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopajo A. Folliard-Monguiral, I. Ribeiro da Cunha in J. Crespo Carrillo, agenti,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO je

Pere Ventura Vendrell, stanujoč v Sant Sadurni d'Anoia (Španija),

zaradi tožbe zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 20. januarja 2020 (zadeva R 2524/2018-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med P. Venturo Vendrellom in družbo Sociedade da Água de Monchique,

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi V. Tomljenović (poročevalka), predsednica, F. Schalin, sodnik, in P. Škvařilová-Pelzl, sodnica,

sodna tajnica: A. Juhász-Tóth, administratorica,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 6. aprila 2020,

na podlagi odgovora na tožbo, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 25. septembra 2020,

* Jezik postopka: portugalsčina.

na podlagi obravnave z dne 15. marca 2021

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, družba Sociedade Água de Monchique, SA, je 25. julija 2017 pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) vložila zahtevo za registracijo znamke Evropske unije na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2009, L 78, str. 1), kakor je bila spremenjena (nadomeščena z Uredbo (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2017, L 154, str. 1)).
- 2 Znamka, za katero se je zahtevala registracija, je ta figurativni znak:

- 3 Proizvodi, za katere se je zahtevala registracija, spadajo v razred 32 v smislu Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, ter ustrezajo temu opisu: „Brezalkoholne pijače; ustekleničena pitna voda; mineralna voda brez zdravilnih učinkovin; mineralne vode [pijače]“.
- 4 Prijava znamke je bila objavljena v *Biltenu o blagovnih znamkah Evropske unije* št. 2017/199 z dne 19. oktobra 2017.
- 5 Pere Ventura Vendrell je 17. januarja 2018 v skladu s členom 46 Uredbe 2017/1001 vložil ugovor zoper registracijo prijavljene znamke za proizvode iz točke 3 zgoraj.
- 6 Ugovor je temeljil zlasti na prejšnji besedni znamki Evropske unije CHIC BARCELONA, ki je bila registrirana 1. novembra 2017 pod številko 16980195 za proizvode iz razreda 33, ki ustrezajo temu opisu: „Alkoholne pijače (razen piva); vino; peneča vina; likerji; žgane alkoholne pijače; brendi“.
- 7 V utemeljitev ugovora je bil naveden razlog iz člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe 2017/1001).
- 8 Oddelek za ugovore je z odločbo z dne 29. oktobra 2018 ugodil ugovoru v delu, v katerem je bil vložen zoper „brezalkoholne pijače“ iz razreda 32, na katere se nanaša prijavljena znamka. V zvezi s tem je zlasti navedel, da so „brezalkoholne pijače“ iz razreda 32, na katere se nanaša prijavljena znamka, malo podobne „alkoholnim pijačam (razen piva)“ iz razreda 33, na katere se nanaša prejšnja znamka. Glede teh proizvodov naj bi torej obstajala verjetnost zmede.
- 9 Ugovor pa je zaradi neobstoja verjetnosti zmede oddelek za ugovore zavrnil v delu, v katerem je bil vložen zoper proizvode „ustekleničena pitna voda; mineralna voda brez zdravilnih učinkovin; mineralne vode [pijače]“ iz razreda 32, na katere se nanaša prijavljena znamka. Oddelek za ugovore je v zvezi s tem v bistvu zlasti menil, da se ti proizvodi razlikujejo od proizvodov iz

razreda 33, na katere se nanaša prejšnja znamka. Šlo naj bi za proizvode z različno naravo, namenom in uporabo. Poleg tega naj bi se ti proizvodi uživali ob različnih priložnostih, spadali naj bi v različne cenovne segmente in naj ne bi imeli istega trgovskega izvora.

- 10 P. Ventura Vendrell je 19. decembra 2018 pri EUIPO na podlagi členov od 66 do 71 Uredbe 2017/1001 zoper odločbo oddelka za ugovore vložil pritožbo, v kateri je predlagal, naj se ta odločba razveljavi v delu, v katerem je bil njegov ugovor zavrjen. P. Ventura Vendrell se je v utemeljitev pritožbe zlasti skliceval na obstoj podobnosti med proizvodi „ustekleničena pitna voda; mineralna voda brez zdravilnih učinkovin; mineralne vode [pijače]“ iz razreda 32, na katere se nanaša prijavljena znamka, in proizvodi iz razreda 33, na katere se nanaša prejšnja znamka. Po njegovem mnenju bi bilo torej treba obstoj verjetnosti zmede ugotoviti tudi v zvezi s proizvodi, glede katerih je oddelek za ugovore ugovor zavrnil.
- 11 Četrty odbor za pritožbe pri EUIPO je z odločbo z dne 20. januarja 2020 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) pritožbi v celoti ugodil. V bistvu je, prvič, ugotovil, da med proizvodi „ustekleničena pitna voda; mineralna voda brez zdravilnih učinkovin; mineralne vode [pijače]“ iz razreda 32, na katere se nanaša prijavljena znamka, in „alkoholnimi pijačami“ iz razreda 33, na katere se nanaša prejšnja znamka, obstaja nizka stopnja podobnosti. Drugič, odbor za pritožbe je menil, da med nasprotujočima si znamkama obstaja visoka stopnja vizualne, fonetične in pomenske podobnosti. Odbor za pritožbe je na podlagi teh dveh ugotovitev sklenil, da obstaja verjetnost zmede v smislu člena 8(1) Uredbe 2017/1001, ki naj bi se po njegovem mnenju uporabljal v obravnavani zadevi.

Predlogi strank

- 12 Tožeča stranka po delnem umiku na obravnavi Splošnemu sodišču predlaga, naj:
 - izpodbijano odločbo razveljavi;
 - EUIPO naloži plačilo stroškov.
- 13 EUIPO Splošnemu sodišču predlaga, naj:
 - tožbo razglasi za dopustno;
 - strankama naloži plačilo stroškov v ustreznem razmerju.

Pravo

Prvi predlog EUIPO

- 14 Glede prvega predloga EUIPO („tožbo razglasi za dopustno“) je treba navesti te preudarke.
- 15 V skladu z ustaljeno sodno prakso se od EUIPO ne more zahtevati, naj sistematično brani vsako izpodbijano odločbo odbora za pritožbe ali obvezno predlaga zavrnitev vsake tožbe, vložene zoper tako odločbo (glej sodbo z dne 7. maja 2019, *mobile.de/EUIPO* (Upodobitev avtomobila v besedilnem oblačku), T-629/18, EU:T:2019:292, točka 18 in navedena sodna praksa). Prav tako v skladu z ustaljeno sodno prakso nič ne nasprotuje temu, da se EUIPO pridruži predlogu tožeče

stranke ali da se zadovolji s tem, da presojo prepusti Splošnemu Sodišču, pri čemer predloži vse trditve, za katere meni, da so ustrezne za pojasnitev zadeve Splošnemu Sodišču. Ne more pa predlagati razveljavitve ali spremembe odločbe odbora za pritožbe glede vprašanja, ki v tožbi ni navedeno, ali predlagati tožbene razloge, ki v tožbi niso navedeni (glej sodbo z dne 29. aprila 2020, Lidl Stiftung/EUIPO – Plásticos Hidrosolubles (green cycles), T-78/19, neobjavljena, EU:T:2020:166, točka 47 in navedena sodna praksa).

- 16 V obravnavani zadevi je prvi predlog EUIPO dopusten, ker ta predlog in trditve, navedene v njegovo utemeljitev, ne presegajo okvira tožbenih predlogov in razlogov, ki jih je navedla tožeča stranka.
- 17 Poleg tega – kot izhaja iz trditev, ki jih je tožeča stranka navedla v tožbi, in odgovorov EUIPO v zvezi s tem – se stranki strinjata glede nekaterih vprašanj, ki se nanašajo na vsebino zadeve (glej točki 37 in 38 v nadaljevanju). Navedena vprašanja, ki med strankama niso sporna, poleg tega lahko povzročijo razveljavitve izpodbijane odločbe (glej točko 79 v nadaljevanju). Kljub tem elementom pa tožba ni postala brezpredmetna. Odbor za pritožbe namreč glede na stanje spisa izpodbijane odločbe ni niti spremenil niti umaknil. EUIPO nima pristojnosti za kaj takega in niti za dajanje navodil v zvezi s tem odborom za pritožbe, katerih neodvisnost je določena v členu 166(7) Uredbe 2017/1001. Zato mora Splošno sodišče vseeno preizkusiti zakonitost izpodbijane odločbe glede na razloge, ki so navedeni v začetni vlogi, in odločiti o utemeljenosti.

Utemeljenost

- 18 V uvodu je treba navesti, da se ob upoštevanju datuma vložitve zadevne zahteve za registracijo, to je 25. julij 2017, ki je odločilen za opredelitev upoštevnega materialnega prava, za dejansko stanje v obravnavani zadevi uporabljajo materialne določbe Uredbe št. 207/2009 (glej v tem smislu sodbi z dne 8. maja 2014, Bimbo/UUNT, C-591/12 P, EU:C:2014:305, točka 12, in z dne 18. junija 2020, Primart/EUIPO, C-702/18 P, EU:C:2020:489, točka 2 in navedena sodna praksa).
- 19 Ker so upoštevne materialne določbe, ki se uporabljajo v obravnavani zadevi, v različici, ki izhaja iz Uredbe št. 207/2009 in Uredbe 2017/1001, enake, dejstvo, da sta se stranki sklicevali na določbe zadnjenavedene uredbe, na ta postopek ne vpliva in je treba njune trditve razlagati tako, da temeljijo na upoštevni določbah Uredbe št. 207/2009 (sodba z dne 5. oktobra 2020, nanoPET Pharma/EUIPO – Miltenyi Biotec (viscover), T-264/19, neobjavljena, EU:T:2020:470, točka 23).
- 20 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en sam razlog, in sicer kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.
- 21 V skladu s členom 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 se ob ugovoru imetnika prejšnje znamke znamka, za katero je vložena prijava, ne registrira, če zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, ki so označeni z znamkama, obstaja verjetnost zmede v javnosti na ozemlju, na katerem je prejšnja znamka varovana. Verjetnost zmede zajema verjetnost povezovanja s prejšnjo znamko.
- 22 V skladu z ustaljeno sodno prakso verjetnost zmede obstaja takrat, kadar bi javnost lahko mislila, da zadevni proizvodi ali storitve izvirajo iz istega podjetja ali iz gospodarsko povezanih podjetij. V skladu s to sodno prakso je treba verjetnost zmede presojati celovito, in sicer glede na to, kako upoštevna javnost zaznava zadevne znake in proizvode ali storitve, ter ob upoštevanju vseh relevantnih dejavnikov v zadevi, zlasti soodvisnosti med podobnostjo znakov in podobnostjo

proizvodov ali storitev, ki jih ti označujejo (glej sodbo z dne 9. julija 2003, Laboratorios RTB/UUNT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, EU:T:2003:199, točke od 30 do 33 in navedena sodna praksa).

- 23 Če se varstvo prejšnje znamke razteza na celotno Evropsko unijo, je treba upoštevati, kako nasprotujoči si znamki zaznava potrošnik zadevnih proizvodov ali storitev na tem ozemlju. Vendar je treba spomniti, da za zavrnitev registracije znamke Evropske unije zadostuje, da kateri od relativnih razlogov za zavrnitev v smislu člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 obstaja samo v delu Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 14. decembra 2006, Mast-Jägermeister/UUNT – Licorera Zacapaneca (VENADO z okvirom in drugi), T-81/03, T-82/03 in T-103/03, EU:T:2006:397, točka 76 in navedena sodna praksa).
- 24 Za uporabo člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 verjetnost zmede predpostavlja hkrati enakost ali podobnost nasprotujočih si znamk ter enakost ali podobnost proizvodov ali storitev, ki jih ti znamki označujeta. Gre za kumulativna pogoja (glej sodbo z dne 22. januarja 2009, Commercy/UUNT – easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, EU:T:2009:14, točka 42 in navedena sodna praksa).

Proizvodi, ki so predmet tožbe

- 25 Na prvem mestu, poudariti je treba, da „brezalkoholne pijače“ iz razreda 32, na katere se nanaša prijavljena znamka (glej točko 3 zgoraj), niso predmet tožbe. Ti proizvodi niso bili niti predmet pritožbe v okviru postopka pred odborom za pritožbe. To pa zato, ker, prvič, je oddelek za ugovore glede teh proizvodov ugodil ugovoru P. Venture Vendrella, tako da se v skladu s členom 67 Uredbe 2017/1001, ki se je uporabljal na datum vložitve njegove pritožbe pri odboru za pritožbe, to je 19. decembra 2018 (glej točko 10 zgoraj), ta pritožba na te proizvode ni nanašala. V skladu s členom 67 Uredbe 2017/1001 se v bistvu pred odborom za pritožbe odločba, sprejeta na nižji stopnji, lahko izpodbija le, če je bila s to odločbo stranka prizadeta ali če z njo ni bilo ugodeno njeni zahtevi. Drugič, tožeča stranka pred odborom za pritožbe ni vložila – glavne ali nasprotne – pritožbe, s katero bi bilo mogoče razširiti obseg pravnega sredstva prek proizvodov, ki so že bili predmet postopka pred odborom za pritožbe kot posledica tega, da je P. Ventura Vendrell vložil pritožbo. Poleg tega je treba ugotoviti, da je odločba oddelka za ugovore postala dokončna v delu, v katerem se je nanašala na „brezalkoholne pijače“ iz razreda 32, na katere se nanaša prijavljena znamka (glej točko 3 zgoraj).
- 26 Na drugem mestu, ugotoviti je treba, da je imel odbor za pritožbe pri sklicevanju na proizvode iz razreda 33, ki jih je bilo treba primerjati s proizvodi iz razreda 32, v mislih vse pijače, navedene v točki 6 zgoraj, in ne le „alkoholne pijače (razen piva)“.
- 27 Kot je namreč razvidno iz spisa EUIPO, druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO v pritožbi z dne 19. decembra 2018 ni samo omenila „alkoholnih pijač (razen piva)“, ampak je vztrajala pri tem, kako je treba primerjati proizvode, na katere se nanaša prijavljena znamka, zlasti z vini. Odbor za pritožbe je to dejstvo navedel v točki 7 izpodbijane odločbe. Poleg tega je odbor za pritožbe v točki 23 izpodbijane odločbe navedel, da po njegovem mnenju „[z] izrazom ‚alkoholne pijače (razen piva)‘ prejšnja znamka ne varuje le izdelkov z visoko vsebnostjo alkohola, ampak tudi izdelke z nizko vsebnostjo alkohola, kot so sangria, cider ali mešanice in kombinacije alkoholnih in brezalkoholnih pijač, kot so vermut s sodavico, viski s kokakolo ali pastis z vodo“.

- 28 Proizvodi, poimenovani „žgane alkoholne pijače; brendi“, na katere se nanaša prejšnja znamka, pa so proizvodi z visoko vsebnostjo alkohola, medtem ko so proizvodi, poimenovani „vino; peneča vina; likerji“ proizvodi z nizko vsebnostjo alkohola. Sklepanje, na katerem temelji izpodbijana odločba, torej izhaja iz ugotovitve, da „alkoholne pijače (razen piva)“ spadajo v širšo kategorijo celote proizvodov, med katere je treba prav tako in nujno šteti proizvode, poimenovane „vino; peneča vina; likerji; žgane alkoholne pijače; brendi“.
- 29 Tako to razume tudi tožeča stranka, kot je razvidno iz točk 23 in 25 tožbe.
- 30 Dodati je treba tudi, da je bilo razsojeno, da je iz jasnega in nedvoumnega besedila razreda 33 razvidno, da ta obsega vse alkoholne pijače, edina izjema je pivo (sodba z dne 18. junija 2008, Coca-Cola/UUNT – San Polo (MEZZOPANE), T-175/06, EU:T:2008:212, točka 74).
- 31 Zato je treba zaradi jasnosti navesti, da so proizvodi, ki so predmet tožbe v obravnavani zadevi, pijače, poimenovane „ustekleničena pitna voda; mineralna voda brez zdravilnih učinkovin; mineralne vode [pijače]“ iz razreda 32, na katere se nanaša prijavljena znamka, na eni strani in vsi proizvodi iz razreda 33, na katere se nanaša prejšnja znamka, kot so navedeni v točki 6 zgoraj, na drugi strani (v nadaljevanju skupaj: zadevni proizvodi).

Upoštevena javnost in njena stopnja pozornosti

- 32 V skladu s sodno prakso je treba v okviru celovite presoje verjetnosti zmede upoštevati povprečnega potrošnika zadevne kategorije proizvodov, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren. Upoštevati je treba tudi dejstvo, da se lahko stopnja pozornosti povprečnega potrošnika spreminja glede na kategorijo zadevnih proizvodov ali storitev (glej sodbo z dne 13. februarja 2007, Mundipharma/UUNT – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, EU:T:2007:46, točka 42 in navedena sodna praksa).
- 33 Odbor za pritožbe je v točki 17 izpodbijane odločbe navedel, da so proizvodi iz razreda 33, na katere se nanaša prejšnja znamka, namenjeni širši javnosti. Ta javnost naj bi bila normalno obveščena ter razumno pozorna in preudarna. Iz točke 18 izpodbijane odločbe je razvidno, da so po mnenju odbora za pritožbe proizvodi iz razreda 32, na katere se nanaša prijavljena znamka, prav tako namenjeni širši javnosti. V zvezi s temi proizvodi naj bi širša javnost izkazovala kvečjemu srednjo, običajno pa nizko stopnjo pozornosti ob njihovem zaužitju in nakupu. Nazadnje, iz točk 31 in 43 izpodbijane odločbe implicitno izhaja, da je upoštevena javnost špansko govoreča javnost in da je upošteveno ozemlje ozemlje Unije.
- 34 Te presoje odbora za pritožbe, ki jih tožeča stranka sicer ne izpodbija, je treba potrditi.

Primerjava proizvodov

- 35 Odbor za pritožbe je v točki 29 izpodbijane odločbe navedel, da so „sporni proizvodi, ki so predmet pritožbe“ pred njim, in sicer „ustekleničena pitna voda; mineralna voda brez zdravilnih učinkovin; mineralne vode [pijače]“ iz razreda 32, na katere se nanaša prijavljena znamka, malo podobni „alkoholnim pijačam (razen piva)“, ki jih označuje prejšnja znamka in so iz razreda 33, pri čemer je treba opozoriti, da ta kategorija proizvodov vključuje zlasti proizvode, poimenovane „vino; peneča vina; likerji; žgane alkoholne pijače; brendi“, kot se nanje nanaša ta znamka (glej točke od 28 do 33 zgoraj).

- 36 Odbor za pritožbe je do ugotovitve iz točke 29 izpodbijane odločbe prišel tako, da je najprej navedel, da so pijače, poimenovane „ustekleničena pitna voda; mineralna voda brez zdravilnih učinkovin; mineralne vode [pijače]“ in nekateri od proizvodov, na katerih je temeljil ugovor, in sicer „alkoholne pijače (razen piva)“, tekočine, namenjene temu, da jih zaužijejo ljudje. Zato naj bi imele vse isto naravo (glej točko 22 izpodbijane odločbe). Dalje, odbor za pritožbe je menil, da so nekateri od proizvodov, na katere se nanaša izraz „alkoholne pijače (razen piva)“, torej delno proizvodi, ki se uživajo zlasti za odžejanje in so si torej v določeni meri konkurenčni (glej točko 23 izpodbijane odločbe). Poleg tega po mnenju odbora za pritožbe okoliščine, da so zadevni proizvodi bodisi alkoholni bodisi brezalkoholni, čeprav je upoštevana, ni mogoče šteti za odločilno za ugotovitev, ali lahko upoštevana javnost za zadevne proizvode misli, da imajo isti ali povezan trgovski izvor (glej točko 25 izpodbijane odločbe). Res je, da naj bi se alkoholne pijače, na katere se nanaša prejšnja znamka, na splošno uživale ob posebnih priložnostih in na družabnih ali družinskih srečanjih, medtem ko naj bi bili mineralna voda in ustekleničena voda za veliko število oseb proizvod tekoče potrošnje. Vendar naj ta okoliščina ne bi pomenila, da ne obstaja nobena „vrsta podobnosti“ med zadevnimi proizvodi (glej točko 26 izpodbijane odločbe). Nazadnje, odbor za pritožbe je navedel, da je, čeprav je povprečen potrošnik občutljiv na razlikovanje med vodo in alkoholnimi pijačami (vključno z alkoholnimi pijačami z nizko vsebnostjo alkohola), Splošno sodišče že razsodilo, da te razlike ne zadostujejo za izključitev obstoja nizke stopnje podobnosti med alkoholnimi pijačami ter mineralnimi in ustekleničenimi vodami. Glede tega se je odbor za pritožbe skliceval na točko 46 sodbe z dne 9. marca 2005, *Osotspa/UUNT – Distribution & Marketing (Hai)* (T-33/03, EU:T:2005:89), ter na točki 31 in 32 sodbe z dne 5. oktobra 2011, *Cooperativa Vitivinícola Arousana/UUNT – Sotelo Ares (ROSALIA DE CASTRO)* (T-421/10, neobjavljena, EU:T:2011:565) (glej točko 27 izpodbijane odločbe).
- 37 Tožeča stranka meni, da so te presoje odbora za pritožbe napačne. Opozarja, da se narava proizvodov, na katere se nanaša prijavljena znamka, na eni strani in alkoholnih pijač, na katere se nanaša prejšnja znamka, na drugi razlikuje glede na prisotnost ali neprisotnost alkohola v njihovi sestavi ter glede na njihove osnovne sestavine, način proizvodnje, barvo, vonj in okus. V nasprotju s stališčem odbora za pritožbe ta vprašanja po mnenju tožeče stranke pri upoštevnem potrošniku prevladajo nad morebitnima skupnima namenom in metodo uporabe. Glede namena in uporabe vod in brezalkoholnih pijač tožeča stranka meni tudi, da uživanje alkoholnih pijač – tudi tistih z majhno vsebnostjo alkohola – ne izključuje uživanja brezalkoholnih pijač (vod) in obratno, vendar uživanje ene od teh pijač ne pomeni nujno uživanja druge. Poleg tega naj bi bile alkoholne pijače – celo tiste z nizko vsebnostjo alkohola – na splošno namenjene pokušanju, ne pa odžejanju, še manj pa ohranjanju zdravja ljudi, medtem ko naj bi bile brezalkoholne pijače, na katere se nanaša prijavljena znamka, na splošno, v primeru mineralnih vod in gaziranih vod pa celo izključno, namenjene odžejanju in ohranjanju zdravja ljudi. Potrošniki namreč čedalje bolj uživajo vodo, in to ne samo zato, ker so žejni, ampak tudi zaradi ravnanja po sloganu „zdrav duh v zdravem telesu“. Nazadnje, po mnenju tožeče stranke naj zadevni proizvodi ne bi bili niti komplementarni niti konkurenčni.
- 38 EUIPO se strinja s stališčem tožeče stranke in meni, da so zadevni proizvodi različni. EUIPO v zvezi s tem priznava, da je Splošno sodišče v točkah 31 in 32 sodbe z dne 5. oktobra 2011, *ROSALIA DE CASTRO* (T-421/10, neobjavljena, EU:T:2011:565), štel, da obstaja nizka stopnja podobnosti med alkoholnimi pijačami ter mineralnimi in ustekleničenimi vodami. Vendar naj bi se Splošno sodišče v točkah od 77 do 85 sodbe z dne 4. oktobra 2018, *Asolo/EUIPO – Red Bull (FLÜGEL)* (T-150/17, EU:T:2018:641), oddaljilo od te presoje. Prav tako naj bi veliki odbor za pritožbe pri EUIPO v odločbi R 1720/2017 G z dne 21. januarja 2019 odločil, da proizvodi „mineralne vode in gazirane vode; brezalkoholne pijače; sadne pijače in sadni sokovi“ iz razreda 32 niso podobni „vodki“ iz razreda 33.

- 39 V uvodu je treba spomniti, da se v skladu s sodno prakso za presojo podobnosti zadevnih proizvodov in storitev upoštevajo vsi relevantni dejavniki, ki opredeljujejo razmerje med njimi. Ti dejavniki vključujejo zlasti njihovo naravo, namen, uporabo in konkurenčnost oziroma komplementarnost. Upoštevati je mogoče tudi druge dejavnike, kot so distribucijski kanali zadevnih proizvodov (glej v tem smislu sodbo z dne 11. julija 2007, *El Corte Inglés/UUNT – Bolaños Sabri* (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, EU:T:2007:219, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 40 Na prvem mestu, ugotoviti je treba, kot to trdi tožeča stranka, da se narava proizvodov, poimenovanih „ustekleničena pitna voda; mineralna voda brez zdravilnih učinkovin; mineralne vode [pijače]“, na katere se nanaša prijavljena znamka, zaradi neprisotnosti alkohola v njihovi sestavi razlikuje od narave vseh proizvodov, zajetih s prejšnjo znamko.
- 41 Razsojeno je že bilo, da celotna širša javnost Unije prisotnost oziroma neprisotnost alkohola v pijači dojema kot pomembno razliko glede narave zadevnih pijač. Širša javnost Unije je pozorna in razlikuje med pijačami, ki vsebujejo alkohol, in pijačami brez alkohola, in to tudi takrat, ko izbira pijačo glede na trenutne želje (sodba z dne 12. decembra 2019, *Super bock group/EUIPO – Agus* (Crystal), T-648/18, neobjavljena, EU:T:2019:857, točka 32).
- 42 Razsojeno je bilo tudi, da je razlikovanje med alkoholnimi in brezalkoholnimi pijačami nujno, saj nekateri potrošniki ne želijo ali celo ne morejo uživati alkohola (glej v tem smislu sodbe z dne 15. februarja 2005, *Lidl Stiftung/UUNT – REWE-Zentral* (LINDENHOF), T-296/02, EU:T:2005:49, točka 54; z dne 18. junija 2008, *MEZZOPANE*, T-175/06, EU:T:2008:212, točke od 79 do 81, in z dne 4. oktobra 2018, *FLÜGEL*, T-150/17, EU:T:2018:641, točka 82). Res je, da so bile zadnje navedene presoje podane v zvezi z nemškimi in avstrijskimi potrošniki (sodbe z dne 15. februarja 2005, *LINDENHOF*, T-296/02, EU:T:2005:49, točka 45; z dne 18. junija 2008, *MEZZOPANE*, T-175/06, EU:T:2008:212, točka 21, in z dne 4. oktobra 2018, *FLÜGEL*, T-150/17, EU:T:2018:641, točka 69). Vendar je treba ugotoviti, da na podlagi nobenega elementa ni mogoče sklepati, da ta presoja ne velja tudi za povprečnega špansko govorečega potrošnika, ki je prav tako navajen in pozoren na razlikovanje med alkoholnimi pijačami, na katere se nanaša prejšnja znamka, in „ustekleničeno pitno vodo; mineralno vodo brez zdravilnih učinkovin; mineralnimi vodami [pijače]“, na katere se nanaša prijavljena znamka. Tako lahko po eni strani za veliko večino potrošnikov – špansko govorečih potrošnikov ali potrošnikov v Uniji na splošno – uživanje alkohola glede na zaužito količino pripelje do stanja opitosti, ki ima lahko za posledico upočasnitev nekaterih refleksov ali zmanjšanje pozornosti. Pripelje lahko do poslabšanja motoričnih sposobnosti (motnje ravnotežja, govora), zmanjšanja vidnega polja in težav pri ocenjevanju razdalj, kar se lahko izkaže za pomembno v vsakdanjem življenju, zlasti če imajo potrošniki namen opravljati posebno aktivnost, ki zahteva določeno stopnjo pozornosti, kot je vožnja vozila. Ti učinki uživanja alkohola pa za uživanje ustekleničenih vod ali mineralnih vod niso značilni. Po drugi strani lahko za znaten del špansko govoreče javnosti – ali javnosti Unije na splošno – uživanje alkohola povzroči pravo zdravstveno težavo.
- 43 Na drugem mestu, namen in uporaba zadevnih proizvodov sta, kot prav tako pravilno trdi tožeča stranka, različna. Najprej, alkoholne pijače, vključno s tistimi z majhno vsebnostjo alkohola, so na splošno namenjene pokušanju in ne odžejanju. Dalje, uživanje alkoholnih pijač, kot so te, na katere se nanaša prejšnja znamka, ni življenjska potreba in lahko celo škoduje zdravju. Poleg tega, kot je pravilno poudarila tožeča stranka, so alkoholne pijače, na katere se nanaša prejšnja znamka, vključno z alkoholnimi pijačami z majhno vsebnostjo alkohola, na splošno močnejše in občutno

dražje od pijač, poimenovanih „ustekleničena pitna voda; mineralna voda brez zdravilnih učinkovin; mineralne vode [pijače]“. Nazadnje, veliko število pijač, na katere se nanaša prejšnja znamka, se pije ob posebnih priložnostih, ne pa vsakodnevno.

- 44 Nasprotno so pijače, poimenovane „ustekleničena pitna voda; mineralna voda brez zdravilnih učinkovin; mineralne vode [pijače]“, na katere se nanaša prijavljena znamka, namenjene zlasti odžejanju (glej v zvezi s penečimi vini na eni strani ter mineralnimi in gaziranimi vodami in drugimi brezalkoholnimi pijačami na drugi sodbo z dne 15. februarja 2005, LINDENHOF, T-296/02, EU:T:2005:49, točka 55). Uživanje vode pa je življenjska potreba in njen vnos v telo večkrat dnevno pomeni, da je to osnovna dobrina (glej tudi točko 27 izpodbijane odločbe). Mineralne vode so le podkategorija vod. Gre za proizvode tekoče potrošnje.
- 45 Na tretjem mestu, zadevni proizvodi niso komplementarni.
- 46 V zvezi s tem je treba spomniti, da so komplementarni tisti proizvodi ali storitve, med katerimi obstaja tesna povezava v tem smislu, da je eden neizogibno potreben ali pomemben za uporabo drugega, tako da lahko potrošniki mislijo, da je za proizvodnjo teh proizvodov ali dobavo teh storitev odgovorno isto podjetje (sodbi z dne 1. marca 2005, Sergio Rossi/UUNT – Sissi Rossi (SISSI ROSSI), T-169/03, EU:T:2005:72, točka 60, in z dne 11. julija 2007, PiraÑAM diseño original Juan Bolaños, T-443/05, EU:T:2007:219, točka 48; glej tudi sodbo z dne 22. januarja 2009, easyHotel, T-316/07, EU:T:2009:14, točka 57 in navedena sodna praksa).
- 47 Med zadevnimi proizvodi pa ni tesne povezave v tem smislu, da je nakup enega neizogibno potreben ali pomemben za uporabo drugega. Ni namreč mogoče šteti, da bo kupec katerega od proizvodov iz razreda 32, poimenovanih „ustekleničena pitna voda; mineralna voda brez zdravilnih učinkovin; mineralne vode [pijače]“, kot se nanje nanaša prijavljena znamka, moral kupiti katerega od proizvodov iz razreda 33, na katere se nanaša prejšnja znamka, in obratno (glej v zvezi z vini na eni strani ter mineralnimi in gaziranimi vodami in drugimi brezalkoholnimi pijačami na drugi sodbo z dne 18. junija 2008, MEZZOPANE, T-175/06, EU:T:2008:212, točka 84).
- 48 Res je, da iz točke 28 izpodbijane odločbe izhaja, da se „pijače z višjo vsebnostjo alkohola“ lahko „kombinirajo z vodo [...] za odžejanje ali hidracijo“. Vendar po mnenju odbora za pritožbe „[d]ejstvo, da je voda proizvod, pridobljen neposredno iz narave, in da so bile alkoholne pijače zaradi njihove priprave predelane, prav tako ne pomeni, da javnost ne more šteti, da je njihov trgovski izvor enak ali da obstaja gospodarska povezava med njimi“. S takšnim sklepanjem in ob upoštevanju elementov, navedenih v točki 19 izpodbijane odločbe, in sicer dejstva, da je odbor za pritožbe nameraval uporabiti zlasti merilo „komplementarnosti“, kot je bilo razvito v sodni praksi, je treba ugotoviti, da je odbor za pritožbe v točki 28 izpodbijane odločbe skušal dokazati, da so zaradi možnosti mešanja alkoholnih pijač, razen piva, označenih s prejšnjo znamko, na eni strani in mineralnih vod, na katere se nanaša prijavljena znamka, na drugi ti proizvodi komplementarni, tako da med njimi obstaja „nizka stopnja podobnosti“ (glej točko 29 izpodbijane odločbe).
- 49 Vendar v obravnavani zadevi tega sklepanja ni mogoče sprejeti.
- 50 Prvič, to, da se pojem komplementarnosti razume, kot da se nanaša na že zgolj možnost mešanja alkoholnih pijač z mineralnimi vodami, je namreč težko združljivo s pojmom komplementarnosti, kot izhaja iz sodne prakse, navedene zgoraj v točki 46.

- 51 Pojem komplementarnosti se ne nanaša na zgolj možnost mešanja proizvodov, ampak na obstoj „tesne povezave“, opredeljene v točki 46 zgoraj. To „tesno povezavo“ je treba razumeti tako, da je en proizvod neizogibno potreben ali pomemben za uporabo drugega proizvoda (sodba z dne 1. marca 2005, SISSI ROSSI, T-169/03, EU:T:2005:72, točka 60).
- 52 Ni pa mogoče šteti, da sta nakup ali uživanje proizvodov iz razreda 32, na katere se nanaša prijavljena znamka, neizogibno potrebna za nakup ali uživanje alkoholnih pijač iz razreda 33, na katere se nanaša prejšnja znamka, in obratno. Prav tako ni mogoče ugotoviti, da je uživanje navedenih proizvodov iz razreda 32 pomembno za uživanje alkoholnih pijač iz razreda 33, na katere se nanaša prejšnja znamka.
- 53 Drugič, vsekakor je nedvomno res, da se pijače iz razreda 32, poimenovane „ustekleničena pitna voda; mineralna voda brez zdravilnih učinkovin; mineralne vode [pijače]“, kot se nanje nanaša prijavljena znamka, pogosto lahko mešajo s številnimi pijačami iz razreda 33, na katere se nanaša prejšnja znamka. Dejstvo je, da se na splošno številne alkoholne in brezalkoholne pijače lahko mešajo, zaužijejo ali celo tržijo skupaj, bodisi v istih lokalih bodisi kot vnaprej zmešane alkoholne pijače.
- 54 Vendar taka možnost ne odpravi razlike, ki obstaja med zadevnimi proizvodi zaradi prisotnosti oziroma neprisotnosti alkohola. Poleg tega bi ugotovitev, da bi bilo treba te kategorije proizvodov šteti za podobne zgolj zato, ker se proizvodi lahko mešajo ali zaužijejo kot mešanica, čeprav niso namenjeni zaužitju niti v enakih okoliščinah, niti v enakem razpoloženju, niti, če gre za tak primer, s strani istih kategorij potrošnikov, pomenila, da bi se številni proizvodi, ki jih je mogoče opredeliti kot „pijače“, združili v eno samo kategorijo za uporabo člena 8(1) Uredbe št. 207/2009 (sodbi z dne 15. februarja 2005, LINDENHOF, T-296/02, EU:T:2005:49, točka 57, in z dne 4. oktobra 2018, FLÜGEL, T-150/17, EU:T:2018:641, točka 80).
- 55 Nazadnje, v delu, v katerem je odbor za pritožbe v točki 23 izpodbijane odločbe opozoril na obstoj pastisa, ne da bi v zvezi s tem izpeljal natančne ugotovitve, je treba navesti naslednje. Res je, da se pastis pije šele po tem, ko je bil nujno zmešan z vodo. Vendar se ta pijača na splošno ne meša z mineralno (gazirano) vodo, ampak z vodo iz pipe. Tožeča stranka pa ni navedla, da želi prijavljeno znamko registrirati za vodo iz pipe. To velja tudi za raki in absint, saj se ti pijači načeloma pijeta po tem, ko sta bili zmešani z vodo iz pipe. Torej ni mogoče šteti, da so pastis in vode, na katere se nanaša prijavljena znamka, komplementarni.
- 56 Na četrtem mestu, v zvezi s konkurenčnostjo zadevnih proizvodov je treba opozoriti, da je v skladu s sodno prakso za to, da je mogoče proizvode šteti za konkurenčne, potrebno, da med njimi obstaja razmerje nadomestljivosti (glej sodbo z dne 17. februarja 2017, Hernández Zamora/EUIPO – Rosen Tantau (Paloma), T-369/15, neobjavljena, EU:T:2017:106, točka 26 in navedena sodna praksa).
- 57 Vendar, prvič, zaradi razlike, izhajajoče iz prisotnosti oziroma neprisotnosti alkohola, ki se mu iz zdravstvenih razlogov izogiba veliko potrošnikov in ki povzroča tudi razliko v okusu, ni mogoče sklepati, da bo povprečen špansko govoreči potrošnik zadevne proizvode štel za zamenljive. Dejstvo je, da imata razlika, izhajajoča iz prisotnosti oziroma neprisotnosti alkohola, in razlika v okusu za posledico, da na splošno povprečen špansko govoreči potrošnik, ki želi kupiti mineralno vodo, tega proizvoda ne bo primerjal z zadevnimi pijačami iz razreda 33. Kupil bo bodisi mineralno vodo bodisi katero od teh alkoholnih pijač (glej po analogiji sodbo z dne 18. junija 2008, MEZZOPANE, T-175/06, EU:T:2008:212, točka 85).

- 58 To zadnjo presojo potrjuje sodna praksa, ki izhaja iz sodbe z dne 15. februarja 2005, LINDENHOF (T-296/02, EU:T:2005:49), v kateri je bilo razsojeno, da za peneča vina ni mogoče šteti, da so v konkurenčnem razmerju z brezalkoholnimi pijačami, saj so peneča vina atipična pijača za zamenjavo pijač iz razreda 32, poimenovanih „piva, mešane pijače, ki vsebujejo pivo, mineralne in gazirane vode in druge brezalkoholne pijače; sadne pijače in sadni sokovi, zelenjavni sokovi; sirupi in drugi preparati za pripravo pijač; pijače iz sirotke [...]“ (sodba z dne 15. februarja 2005, LINDENHOF, T-296/02, EU:T:2005:49, točki 2 in 56).
- 59 Nazadnje, s to sodno prakso je bilo tudi ugotovljeno, da bi povprečen nemški potrošnik štel za normalno in bi tako pričakoval, da bodo peneča vina na eni strani in pijače, poimenovane „mineralne in gazirane vode in druge brezalkoholne pijače; sadne pijače in sadni sokovi“, na drugi strani izvirali iz različnih podjetij (sodba z dne 15. februarja 2005, LINDENHOF, T-296/02, EU:T:2005:49, točka 51). Splošno sodišče je dodalo, da se ne more šteti, da peneča vina in navedene pijače pripadajo isti družini pijač ali da so celo elementi splošne vrste pijač, ki bi lahko imeli skupno trgovsko poreklo (sodba z dne 15. februarja 2005, LINDENHOF, T-296/02, EU:T:2005:49, točka 51).
- 60 To zadnjo presojo pa je mogoče uporabiti v obravnavani zadevi. Povprečen špansko govoreči potrošnik – in tudi vsak povprečen potrošnik Unije – namreč pri mineralni vodi, gazirani ali ne, na eni strani in alkoholnih pijačah, na katere se nanaša prejšnja znamka, na drugi strani ne bo pričakoval, da imajo te pijače isto trgovsko poreklo.
- 61 Drugič, ugotoviti je treba, da ima lahko cena odločilen vpliv na vprašanje zamenljivosti proizvodov.
- 62 Tako je bilo razsojeno, da je treba ob upoštevanju velikih razlik v kakovosti in posledično ceni, ki obstajajo med vini, odločilno konkurenčno razmerje med pivom, priljubljeno pijačo široke potrošnje, in vinom ugotoviti z vini, ki so najbolj dostopna širši javnosti ter ki so običajno najmanj močna in najcenejša (sodbe z dne 12. julija 1983, Komisija/Združeno kraljestvo, 170/78, EU:C:1983:202, točka 8; z dne 9. julija 1987, Komisija/Belgija, 356/85, EU:C:1987:353, točka 10, in z dne 17. junija 1999, Socridis, C-166/98, EU:C:1999:316, točka 18).
- 63 To pa velja tudi za zadevne proizvode. Pijače iz razreda 32, poimenovane „ustekleničena pitna voda; mineralna voda brez zdravilnih učinkovin; mineralne vode [pijače]“, na katere se nanaša prijavljena znamka, so namreč na splošno precej cenejše od proizvodov iz razreda 33, poimenovanih „alkoholne pijače (razen piva); vino; peneča vina; likerji; žgane alkoholne pijače; brendi“, na katere se nanaša prejšnja znamka. Če se uporabi razlogovanje Sodišča iz točke 62 zgoraj, je treba ugotoviti, da z vidika cene zadevni proizvodi niso zamenljivi.
- 64 Ugotoviti je treba, da si zadevni proizvodi niso konkurenčni.
- 65 Na petem mestu, glede distribucijskih kanalov zadevnih proizvodov je treba navesti, da z dejstvom, ki ga je odbor za pritožbe omenil v točki 24 izpodbijane odločbe, in sicer, da se ti proizvodi lahko prodajajo „v istih lokalih“, ni mogoče podpreti njegove ugotovitve, da so si navedeni proizvodi malo podobni.
- 66 Splošno sodišče se je že moralo izreči o distribucijskih kanalih proizvodov iz razredov 32 in 33 kot dejavniku, ki ga je treba pri presoji stopnje podobnosti teh proizvodov upoštevati.

- 67 Tako je bilo ugotovljeno, da so proizvodi iz razredov 32 in 33 običajno predmet široke distribucije, od oddelka z živili veleblagovnice do barov in kavarn (sodba z dne 9. marca 2005, Hai, T-33/03, EU:T:2005:89, točka 44). Splošno sodišče je na podlagi te ugotovitve sklepalo, da so proizvodi iz razreda 33 tako povezani s proizvodi iz razreda 32, da jih je treba šteti za „podobne“ (sodba z dne 9. marca 2005, Hai, T-33/03, EU:T:2005:89, točka 46).
- 68 Poleg tega je Splošno sodišče v točki 82 sodbe z dne 18. junija 2008, MEZZOPANE (T-175/06, EU:T:2008:212), v bistvu navedlo, da so vina kot „alkoholne pijače“ kot taka jasno ločena od „brezalkoholnih pijač“, in sicer tako v trgovinah kot na menijih pijač, ter da je povprečen potrošnik navajen na ločitev med alkoholnimi in brezalkoholnimi pijačami. Skratka, Splošno sodišče je ugotovilo, da je treba za vino in brezalkoholne pijače šteti, da si „niso podobni“.
- 69 Nazadnje, Splošno sodišče je v sodbi z dne 5. oktobra 2011, ROSALIA DE CASTRO (T-421/10, neobjavljena, EU:T:2011:565), sicer opozorilo na ugotovitev iz sodne prakse, navedene v točki 67 zgoraj, in sicer da se brezalkoholne pijače pogosto tržijo in uživajo skupaj z alkoholnimi pijačami in da so predmet široke distribucije od oddelka z živili veleblagovnice do barov in kavarn, vendar je poudarilo, da imajo navedene pijače tudi različne lastnosti. Splošno sodišče je navedlo tudi, da medtem ko se alkoholne pijače na splošno uživajo v posebnih in družabnih okoliščinah, se voda in brezalkoholne pijače pijejo vsakodnevno. Poleg tega je poudarilo, da je uživanje vode življenjska potreba in da je povprečen potrošnik, za katerega se šteje, da je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren, občutljiv na razlikovanje med alkoholnimi in brezalkoholnimi pijačami, ki je nujno, saj nekateri potrošniki ne želijo ali celo ne morejo uživati alkohola. Splošno sodišče je ob upoštevanju teh elementov menilo, da je podobnost med tema vrstama proizvodov mogoče šteti le za „majhno“ (sodba z dne 5. oktobra 2011, ROSALIA DE CASTRO, T-421/10, neobjavljena, EU:T:2011:565, točki 31 in 32).
- 70 Glede na različne odgovore, ki so v sodni praksi Splošnega sodišča podani na podlagi merila v zvezi z distribucijskimi kanali, je treba za namene te sodbe šteti, da v nasprotju s tem, kar izhaja iz točke 44 sodbe z dne 9. marca 2005, Hai (T-33/03, EU:T:2005:89), in iz točke 32 sodbe z dne 5. oktobra 2011, ROSALIA DE CASTRO (T-421/10, neobjavljena, EU:T:2011:565), zgolj dejstvo, da so proizvodi iz razredov 32 in 33 običajno predmet široke distribucije, od oddelka z živili veleblagovnice do barov in kavarn, ne zadostuje za ugotovitev, da je proizvode iz razredov 32 in 33 „treba“ šteti za malo podobne ali podobne.
- 71 V resnici – in kot izhaja iz sodne prakse, ki se je razvila v zvezi z merilom, povezanim z distribucijskimi kanali, veliko pred izdanima sodbama z dne 9. marca 2005, Hai (T-33/03, EU:T:2005:89), in z dne 5. oktobra 2011, ROSALIA DE CASTRO (T-421/10, neobjavljena, EU:T:2011:565) – namreč dejstvo, da se proizvodi lahko prodajajo v istih trgovskih lokalih, kot so veleblagovnice ali supermarketi, ni posebej pomembno, saj je mogoče na teh prodajnih mestih najti proizvode zelo različnih vrst, ne da bi jim potrošniki samodejno pripisali isti izvor (sodba z dne 13. decembra 2004, El Corte Inglés/UUNT – Pucci (EMILIO PUCCI), T-8/03, EU:T:2004:358, točka 43).
- 72 Ta sodna praksa je bila potrjena (sodbi z dne 24. marca 2010, 2nine/UUNT – Pacific Sunwear of California (nollie), T-364/08, neobjavljena, EU:T:2010:115, točka 40, in z dne 2. julija 2015, BH Stores/UUNT – Alex Toys (ALEX), T-657/13, EU:T:2015:449, točka 83), zato jo je mogoče šteti za ustaljeno.

- 73 V sodni praksi je bilo tudi pojasnjeno, da je lahko le prisotnost proizvodov na istem oddelku teh trgovin pokazatelj njihove podobnosti (sodba z dne 17. februarja 2017, Paloma, T-369/15, neobjavljena, EU:T:2017:106, točka 28).
- 74 Nazadnje je treba opozoriti, da se peneča vina na eni strani ter pijače, poimenovane „mineralne in gazirane vode in druge brezalkoholne pijače; sadne pijače in sadni sokovi“, na drugi strani prodajajo drug ob drugem tako v trgovinah kot na menijih pijač (glej v tem smislu sodbo z dne 15. februarja 2005, LINDENHOF, T-296/02, EU:T:2005:49, točka 50). To ne velja le za peneča vina, za katera je šlo v zadevi, v kateri je bila izdana navedena sodba, ampak tudi za vse alkoholne pijače, na katere se nanaša prejšnja znamka in za katere gre v obravnavani zadevi.
- 75 Razen redkih izjem pa se pijače iz razreda 32, poimenovane „ustekleničena pitna voda; mineralna voda brez zdravilnih učinkovin; mineralne vode [pijače]“, na katere se nanaša prijavljena znamka, in proizvodi iz razreda 33, poimenovani „alkoholne pijače (razen piva); vino; peneča vina; likerji; žgane alkoholne pijače; brendi“, na katere se nanaša prejšnja znamka, sicer res prodajajo na sosednjih oddelkih supermarketov, vendar ne na istih oddelkih v njih.
- 76 Nazadnje, v delu, v katerem se je Splošno sodišče sklicevalo na bare in kavarne (sodbi z dne 9. marca 2005, Hai, T-33/03, EU:T:2005:89, točka 44, in z dne 5. oktobra 2011, ROSALIA DE CASTRO, T-421/10, neobjavljena, EU:T:2011:565, točka 31), je sicer res, da se v teh lokalih običajno ponujajo vsi zadevni proizvodi in pogosto za istim točilnim pultom. Vendar bo špansko govoreči potrošnik še naprej pozoren na razlike med temi kategorijami proizvodov, zlasti na prisotnost oziroma neprisotnost alkohola, tako da zgolj dejstvo, da se ti proizvodi ponujajo za istim točilnim pultom, ne prevlada nad razlikami med njimi.
- 77 Ob upoštevanju vseh zgornjih presoj je treba ugotoviti, da v nasprotju s tem, kar je odbor za pritožbe navedel v točki 29 izpodbijane odločbe, pijače iz razreda 32, poimenovane „ustekleničena pitna voda; mineralna voda brez zdravilnih učinkovin; mineralne vode [pijače]“, na katere se nanaša prijavljena znamka, niso malo podobne proizvodom iz razreda 33, poimenovanim „alkoholne pijače (razen piva); vino; peneča vina; likerji; žgane alkoholne pijače; brendi“, na katere se nanaša prejšnja znamka. Nasprotno, te proizvode je treba šteti za različne.
- 78 Glede na to, kar je bilo navedeno v točki 24 zgoraj, torej ob upoštevanju pravila, da je dokaz obstoja enakosti ali podobnosti proizvodov ali storitev, na katere se nanašata nasprotujoči si znamki, v bistvu pogoj *sine qua non* za obstoj verjetnosti zmede v smislu člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009, ima napaka pri presoji v izpodbijani odločbi za posledico, da je treba tožbeni razlog tožeče stranke sprejeti.
- 79 Zato je treba tožbenemu razlogu tožeče stranke pritrditi in posledično izpodbijano odločbo razveljaviti, ne da bi bilo treba preučiti, ali sta si nasprotujoča si znaka podobna ali ne.

Stroški

- 80 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. EUIPO ni uspel, zato se mu v skladu s predlogi tožeče stranke in EUIPO naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat)

razsodilo:

- 1. Odločba četrtega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 20. januarja 2020 (zadeva R 2524/2018-4) se razveljavi.**
- 2. EUIPO se naloži plačilo stroškov.**

Tomljenović

Schalin

Škvařilová-Pelzl

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 22. septembra 2021.

Podpisi